

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Ziółka

Sędziowie SSO Ewa Taberska (spr.)

SSO Dariusz Śliwiński

Protokolant apl. radc. J. K.

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Arkadiusza Dzikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015r.

sprawy **R. K.**

oskarżonego z art. 157 § 1 kk i z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 245 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile, VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Z.

z dnia 9 września 2014r. sygn. akt VIII K 692/13

Uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Złotowie do ponownego rozpoznania.

D. Ś. M. E. T.

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 6 stycznia 2013r. w Z. dokonał umyślnego uszkodzenia ciała T. I. – funkcjonariusza Policji podejmującego działania zmierzające do obrony porządku prawnego w ten sposób, iż uderzył pokrzywdzonego z pięści w okolice lewego oka, podczas gdy ten obezwładniał sprawcę czynu karalnego, czym spowodował u T. I. obrażenia w postaci krwiaka okularowego i obrzęku zaciskających obie powieki oka lewego, rany tłuczonej drobnej kąta przyśrodkowego powieki górnej oka lewego, stłuczenia gałki ocznej lewej ze wstrząśnieniem siatkówki i wybroczynami krwotocznymi podspojówkowymi, obrzęku i wybroczyn krwotocznych nosa po stronie lewej, obrzęku okolicy skroniowej lewej, złamania górnej powierzchni trzonu kości szczękowej ściany dolnej oczodołu lewego z wgłobieniem odłamów do światła zatoki szczękowej lewej, złamania blaszki oczodołowej kości sitowej po stronie lewej z krwiakiem sitowia po stronie lewej, złamania kości nosa po stronie lewej, krwawienia z przewodu nosowego lewego, pourazowych bólów i zawrotów głowy, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała – aparatu ochronnego oka lewego, kości twarzoczaszki – pokrzywdzonego na czas dłuższy niż siedem dni, tj. o przestępstwo z art.157§1 k.k. i art.222§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.,

II. w dniu 6 stycznia 2013r. w Z. groził T. I. pozbawieniem życia w celu zmuszenia go do odstąpienia od zawiadomienia organów ścigania o popełnionym na jego szkodę przestępstwie, tj. o przestępstwo z art.245 k.k.,

Sąd Rejonowy w Pile w VIII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Z. wyrokiem z dnia 9 września 2014r. sygn. akt VIII K 692/13 :

1. Oskarżonego **R. K.** uznał za winnego występku z art.157§1 k.k. i art.222§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k., popełnionego w sposób wyżej opisany w punkcie I, i za to na podstawie art.157§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę **1 (jednego)** roku i **6 (sześciu)** miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art.46§1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego T. I. kwotę **15.000 (piętnaście tysięcy)** złotych tytułem zadośćuczynienia.
3. Oskarżonego **R. K.** uznał za winnego występku z art.245 k.k., popełnionego w sposób wyżej opisany w punkcie II, i za to na podstawie art.245 k.k. wymierzył mu karę **8 (ośmiu)** miesięcy pozbawienia wolności.
4. Na podstawie art.85 k.k. i art.86§1 k.k. połączył kary wymierzone oskarżonemu i wymierzył mu karę łączną **1 (jednego)** roku i **10 (dziesięciu)** miesięcy pozbawienia wolności.
5. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. oraz art.70§1 pkt.1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres **3 (trzech)** lat próby, oddając go w tym okresie na podstawie art.73§1 k.k. pod dozór kuratora sądowego.
6. Na podstawie art.627 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt.4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zmianami) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 2.290,88 złotych, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 300 złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego i zarzucił:

I. obrazę art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk polegającą na dowolnej i fragmentarycznej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, przy całkowitym pominięciu w zaskarżonym wyroku okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, zwłaszcza w świetle dokonanej przez Sąd I instancji jednostronnej i bezkrytycznej ocenie wyjaśnień samego oskarżonego, a także zeznań poszczególnych świadków w tym R. B., P. B., H. R., M. N., pozostających w całkowitej sprzeczności z ustaleniami Sądu I instancji zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, także dokonanej bezkrytycznej ocenie zeznań świadków T. I. i P. S., co w zasadniczy sposób podważa istnienie w przedmiotowej sprawie wiarygodnych dowodów winy oskarżonego R. K. odnośnie zarzucanych aktem oskarżenia i przyjętych w zaskarżonym wyroku czynów zabronionych

II. obrazę art. 424 kpk i art. 410 kpk polegającą na niewskazaniu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakie okoliczności miał Sąd I instancji na względzie przy przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zrzucanych mu aktem oskarżenia czynów, a także polegają na nie przeprowadzeniu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku szczegółowej analizy zebranych w sprawie dowodów, w zakresie w jakim wskazują zdaniem Sądu na sprawstwo oskarżonego, zwłaszcza przy jednoczesnym braku odniesienia się do dowodów przeciwnych, co doprowadziło w konsekwencji do obrazę art. 5 § 2 kpk polegające na rozstrzygnięciu nie dających się rozstrzygnąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego

III. obrazę art. 167 kpk w zw. z rat. 366 § 1 kpk w zw. z rat. 4 kpk i art. 2 § 2 kpk poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy a w szczególności w świetle wyjaśnień oskarżonego złożonych jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego gdzie nie przyznał się do zarzucanych mu czynów oraz szczegółowo odniósł się do zgromadzonego materiału dowodowego

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu odwoławczym obrońca oskarżonego złożył wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka A. W. i przedłożył oświadczenie tej osoby z dnia 12.01.2015r. – K. 386 poświadczony notarialnie – K. 387, z którego wynikało, iż to A. W. był osobą, która „uderzyła” pokrzywdzonego T. I. w dniu zdarzenia.

A. W. został przesłuchany w charakterze świadka przez Sąd Okręgowy w dniu 25 lutego 2015r. – K.397 – 402.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wobec informacji o świadku, który miał być świadkiem zdarzenia, a wręcz osobą, która spowodowała u pokrzywdzonego obrażenia na skutek uderzenia, wniesiona apelacja była przydatna, albowiem umożliwiła Sądowi Okręgowemu uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Przepis art. 452 § 1 kpk nie pozwala bowiem na przeprowadzanie postępowania dowodowego co do istoty sprawy przez sąd odwoławczy, takie zadanie ma bowiem sąd pierwszej instancji. Zadaniem sądu odwoławczego jest kontrola zaskarżonego orzeczenia sądu pierwszej instancji. Skoro zaś zgodnie z art. 437 § 2 sąd odwoławczy może orzec odmiennie co do istoty sprawy tylko wówczas, gdy pozwalają na to zebrane dowody, przeto w pełni trafne jest stanowisko, że jeżeli sąd odwoławczy dostrzeże konieczność przeprowadzenia dowodów co do istoty sprawy, nie może co do tej istoty orzekać, powinien więc zaskarżone orzeczenie uchylić i sprawę przekazać sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks..., 2007, t. II, s. 765).

Uprawnienia sądu odwoławczego w zakresie postępowania dowodowego ograniczają się do możliwości przeprowadzenia dowodu uzupełniającego, jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, a jednocześnie nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości lub w znacznej części. Dowodem uzupełniającym może być zarówno dowód, z którego w tym postępowaniu już skorzystano, jak i nowy dowód.

Nie ulega natomiast wątpliwości, iż dowód z bezpośredniego przesłuchania świadka A. W., jest dowodem, którego Sąd Okręgowy nie mógł ocenić w oderwaniu od pozostałych dowodów, tj. zeznań wszystkich świadków przesłuchanych przez Sąd Rejonowy i tym samym dowód ten stał się dowodem co do istoty sprawy.

Treść zeznań złożonych przez A. W. przed sądem odwoławczym wskazuje na inny przebieg wydarzeń jakie miały miejsce w nocy z 5/6 stycznia 2013r. w Z.. Obecny na sali rozpraw przy przesłuchaniu A. W. - pokrzywdzony T. I. zaprzeczył, by to A. W. dokonał jego pobicia. Nie mniej jednak, nowa linia obrony oskarżonego musi zostać szeroko sprawdzona i tym samym zeznania i osoba A. W. muszą zostać skonfrontowane przede wszystkim z P. S., H. R., P. B. i R. B. a także pozostałymi świadkami, którzy przebywali przed i w czasie zdarzenia w lokalu G., czy widzieli tam A. W., co tam robił, w czym towarzystwie przebywał, oraz, czy w ogóle osoba A. W. jest im znana.

Nie ulega zatem wątpliwości, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy koniecznym będzie bezpośrednio przesłuchanie wszystkich pozostałych świadków. Przesłuchanie A. W. bowiem w charakterze świadka przed Sądem Okręgowym, nie miało ostatecznie jedynie charakteru uzupełniającego i nie przyczyniłoby się do przyspieszenia postępowania, albowiem Sąd Okręgowy zmuszony byłby przeprowadzić w zasadzie całe postępowanie dowodowe, do czego nie został powołany. To Sąd Rejonowy musi dokonać oceny zeznań świadka A. W. oraz okoliczności w jakich doszło do pozyskania informacji przez oskarżonego o istnieniu tego świadka, w odniesieniu do treści pozostałych dowodów osobowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd odwoławczy na obecnym etapie postępowania nie może ustosunkować się do wszystkich zarzutów wniesionej apelacji i wydać orzeczenia kończącego postępowanie w tej sprawie.

Zważyć natomiast należy, że u podstaw uchylenia zaskarżonego wyroku nie leży wina Sądu Rejonowego, lecz sytuacja faktyczna, polegająca na ujawnieniu przez oskarżonego ważkiego dla swojej obrony dowodu, który to dowód sprawia, że musi zostać powtórzone całe dotychczasowe postępowanie dowodowe w konfrontacji z osobą i zeznaniami świadka A. W..

Nie mniej jednak przy ponownym rozpoznaniu sprawy, co podnosi autor apelacji, Sąd Rejonowy winien poświęcić więcej uwagi wyjaśnieniu kwestii wynikającej także z dokumentów policyjnych – K. 319 i K. 334 - 335, dlaczego jako osoba „podejrzewana” o dokonanie pobicia T. I. była podawana dwukrotnie osoba R. B..

Mając na uwadze powyższe i nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Złotowie do ponownego rozpoznania.

D. Ś. M. E. T.